

РЕШЕНИЕ

№ 4402

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4463** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл.АПК и чл.128, ал.2 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу писмо с изх.№СОА21-ТД26-2464-/1/ от 23.03.2021г. на заместник-кмета на Столична община, Направление „Обществено строителство“, с което е отказано по заявления от жалбоподателя с вх.№СОА21-ТД26-2464/25.02.2021г. и СОА21-ТД26-2464/25.02.2021г. сключване на договори за гаранция при строителството на елементите на техническата инфраструктура и зелена система за обект: Разпределителен газопровод и газопроводно отклонение за захранване на консуматори по опис на територията на СОР „Т.“, ул.“409“ и [улица], със сигнатура Сф-01-А41/2 и обект: Разпределителен газопровод и газопроводно отклонение за захранване на консуматори по опис на територията на СОР „К. село“ по [улица], локално платно на [улица], м.“Б. – север“, със сигнатура Сф-01-А41/1, [населено място]. Жалбоподателят иска оспореният акт да бъде отменен, алтернативно - на основание чл.128, ал.2 АПК, да се приеме за установено, че Разрешение за строеж №Б-206/18.07.2006г. и Разрешение за строеж №Б-08.07.2008г. не са изгубили правното си действие. Излагат се съображения, че изводите на административния орган относно валидността на разрешенията за строеж и необходимостта от представяне на нови договори, поради промяна на бланката за това, са направени в противоречие с материалния закон и целта му, като в оспорения акт липсват и мотиви за тези изводи.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], чрез юриск.В. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото разноски.

Прави възражение за прекомерност на платеното от ответната страна възнаграждение. Ответникът по оспорването – зам.кметът на Столична община, в съд.з. чрез адв.И. и в представени по делото писмени бележки, оспорва жалбата като недопустима, алтернативно – неоснователна. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

[фирма] притежава лицензия за извършване на дейността „Разпределение на природен газ“ №Л-184-08/17.12.2004г. и лицензия за извършване на дейността „Снабдяване с природен газ от краен снабдител“ №Л-184-12/27.04.2009г.

С писмо вх.№СОА21-ТД26-2464/25.02.2021г. от [фирма] са внесени в Столична община за подписване 4 договора за гаранция за обект „Разпределителен газопровод и газопроводно отклонение за захранване на консуматори по опис на територията на СОР „Т.“, ул.“409“ и [улица].

С писмо вх.№СОА21-ТД-2638/02.03.2021г. от [фирма] са внесени в Столична община за подписване 4 договора за гаранция за обект Разпределителен газопровод и газопроводно отклонение за захранване на консуматори по опис на територията на СОР „К. село“, по [улица], локално платно на [улица], м.“Б. – север“.

За горните обекти, със заявленията са представени Разрешение за строеж №Б-206/18.07.2006г. и Разрешение за строеж №Б-08.07.2008г.

От 12.03.2021г. е променен чл.2 , ал. 1, ал.2, ал.3 от бланковия Договор за гаранция при строителството на елементите на техническата инфраструктура и зелена система на територията на Столична община, касаеща частните инвеститори и търговските дружества. Промяната е както следва: Чл. 2. (1) Срокът за изпълнение на необходимите строително-монтажни работи /СМР/, предмет на настоящият договор, е 180 /сто и осемдесет/ календарни дни, считано от датата на подписването му. В случай, че строително – монтажните работи не могат да бъдат изпълнени в рамките на този срок, преди изтичането му следва да се сключи допълнително споразумение към договора за удължаването му, но с не повече от същия период от време.

(2) Съгласно чл.3, ал. 4 от Наредба на Столичен общински съвет за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община (загл. доп. – решение № 660 по протокол № 41 от 12.10.2017 г., в сила от 12.10.2017 г.), Изпълнителя изгражда своите мрежи, съгласно заявените от него инвестиционни намерения при съобразяване със строителната програмата на общината за текущата година.

(3) Протоколът образец 2а за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво за строежи от техническата инфраструктура и разрешението за строеж, в копие се представя своевременно в дирекция У. на Столична община и в дирекция „Строителство“ към Направление „Обществено строителство“ на Столична община за отчитане/проследяване/ срока на договора.

С оспореното в настоящото производство писмо с изх.№СОА21-ТД26-2464-/1/ от 23.03.2021г. на заместник-кмета на Столична община, Направление „Обществено строителство“, на практика е отказано по заявления от жалбоподателя с вх.№СОА21-ТД26-2464/25.02.2021г. и вх.№СОА21-ТД-2638/02.03.2021г. /посочено с вх.СОА21-ТД26-2464/25.02.2021г., което е очевидна фактическа грешка/ сключване на договори за гаранция при строителството на елементите на техническата инфраструктура и зелена система за обект: Разпределителен газопровод и

газопроводно отклонение за захранване на консуматори по опис на територията на СОР „Т.“, ул.“409“ и [улица], със сигнатура Сф-01-А41/2 и обект: Разпределителен газопровод и газопроводно отклонение за захранване на консуматори по опис на територията на СОР „К. село“ по [улица], локално платно на [улица], м.“Б. – север“, със сигнатура Сф-01-А41/1, [населено място]; като е указано, че с цел реализиране на инвестиционните намерения е необходимо да се предоставят нови договори поради промяна на бланката. Посочено е и, че след сключване на договорите за гаранция при строителството на елементите на техническата инфраструктура и зелена система е необходимо да се процедира ново Разрешение за строеж, тъй като срокът на приложеното към договорите е изтекъл.

Жалбата срещу писмото от 23.03.2021г. е постъпила в Столична община на 09.04.2021г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Раздел IV. Гаранции и гаранционни срокове от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, в чл.12, ал.1 предвижда, че всички лица - операторите, предприятията и експлоатационните дружества и другите юридически и физически лица, сключили договор за поръчка със Столична община по реда на наредбата, които са получили разрешение за строеж за изграждане или реконструкция на съществуващи съоръжения на техническата инфраструктура в имоти публична общинска собственост - улици, тротоари, пътища и елементи на зелената система, трайна растителност, паркова мебел, осветление и др., както и в случаите на аварийен ремонт, отстраняват за своя сметка възникналите дефекти и повреди в участъците, в които са извършвали строителство, както и в прилежащите им площи, в които дефектите са пряка и непосредствена последица от строителството, в рамките на 5-годишен гаранционен срок. Съгласно чл.13, ал.1 от Наредбата, Разрешение за строеж на елементи на техническата инфраструктура в публична общинска собственост се издава след сключване на договор за гаранционните срокове за отстраняване на възникналите дефекти и повреди в участъците, в които са извършвали строителство, както и в прилежащите им площи, в които дефектите са пряка и непосредствена последица от строителството. Разпоредбата на чл.14, ал.1 и ал.2 предвижда, че договорите за гаранционно поддържане и за изпълнение на чл. 74, ал. 1, т. 8 и т. 9 от Закона за устройство на територията по чл. 13, ал. 1 се сключват с кмета на съответния район в случаите, когато разрешението за строеж се издава от длъжностно лице от районната администрация; а във всички останали случаи договорите за гаранционно поддържане и за изпълнение на чл. 74, ал. 1, т. 8 и т. 9 от Закона за устройство на територията по чл. 13, ал. 1 се сключват с кмета на Столична община.

Предвид горното съдът приема, че гаранционният договор по чл.13 от Наредбата представлява административен договор по смисъла на чл.19а АПК. Т.е. волеизявлението, с което се отказва сключването му, представлява подлежащ на обжалване административен акт, а не фактическо бездействие, в който смисъл се излагат съображения от процесуалния представител на ответника. В тази връзка и доколкото жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице в срока по чл.140, ал.1 АПК, съдът приема, че жалбата е допустима. По съществуто ѝ, взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган –надлежно упълномощен от

кмета на СО, зам.кмет; в изискуемата от закона писмена форма, без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Доколкото горният договор за гаранции се сключва при общи условия, предварително обявени от Столична община, волеизявлението за подписването му, съответно отказа за това, съгласно чл.142, ал.1 АПК, се прави с оглед материалния закон, т.е. бланката към момента на сключването на договора, а не към подаване на заявлението за това.

Ирелевантно за законосъобразността на отказът е евентуално загубеното действие на

издадените разрешения за строителство на обектите, във връзка с изграждането на които се иска сключването на договорите за гаранция, доколкото съгласно Наредбата и чл.13а ЗУТ, именно те са предпоставка за издаване на разрешението за строеж, а не обратното.

Предвид горното съдът приема, че отказът за сключване на представените със заявленията от 25.02.2021г. и от 02.03.2021г. договори за гаранция е законосъобразен, поради което жалбата срещу оспореното писмо на зам.кмета на Столична община по направление „Обществено строителство“ следва да бъде отхвърлена.

По предявения иск да се признае за установено по отношение на заместник-кмета на СО, че процесните разрешения за строеж не са загубили правното си действие и представените с тях права да се строи ГРМ са валидни и съществуващи и към настоящият момент, съдът намира следното:

Съгласно чл.128, ал.2 АПК, всеки може да предяви иск, за да установи съществуването или несъществуването на едно административно право или правоотношение, когато има интерес от това и не разполага с друг ред за защита. В случая, за търговското дружество съществува друг ред за защита – да оспори отказ да бъдат издадени разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация на процесния строеж, реализиран въз основа на цитираните разрешения за строеж, съответно – да оспори заповед за спиране на строителството или за премахването му. В производството по съдебно оспорване на евентуални такива административни актове ще се установи дали разрешенията за строеж са загубили правното си действие или не. Предвид горното съдът намира, че ще следва да остави без разглеждане иска по чл.128, ал.2 АПК и да прекрати производството по делото в тази част.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника ще следва да се присъдят направените от него по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1080лв., които с оглед фактическата и правна сложност на делото, двете искания по жалбата и с предвид чл.8, ал.2, т.1 и ал.3 от Наредба №1 за адвокатските възнаграждения не са прекомерни.

Предвид изложените съображения на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу писмо с изх.№СОА21-ТД26-2464-/1/ от 23.03.2021г. на заместник-кмета на Столична община, Направление „Обществено строителство“,

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявеният от [фирма] иск с правно основание чл.

128, ал. 2 от АПК, да се признаване за установено, че дружеството има право да строи въз основа на издадените му Разрешение за строеж с №Б-206/18.07.2006г. и Разрешение за строеж с №Б-274/08.07.2006г. и че същите не са изгубили правното си действие и

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноси в размер на 1080 / хиляда и осемдесет / лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: